

ÎNCHEIERE

8 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Adrian Cojocaru

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Adrian Cojocaru împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Adrian Cojocaru și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 6 octombrie 2016, Adrian Cojocaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 12 decembrie 2012 s-a adresat cu acțiune civilă către Diana Postică, prin care a solicitat rezoluțiunea contractului de donație nr. 2698 din 6 aprilie 2011.

Susține că acțiunea civilă a fost examinată timp de 3 ani și 9 luni, astfel fiindu-i încălcat dreptul la examinare în termen rezonabil a cauzei și cauzat prejudiciul moral.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 2, 3 din Legea nr. 87 din 1 iunie 2011 cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil, art. 1422 Cod civil, art. 5, 6, 85, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului la examinare în termen rezonabil a cauzei, recuperarea prejudiciului moral cauzat prin această încălcare în sumă de 100000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017 a fost respins apelul declarat de Adrian Cojocaru și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, municipiul Chișinău din 14 decembrie 2016.

La 6 septembrie 2017, Adrian Cojocaru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le ilegale și neîntemeiate.

În opinia recurentului concluziile expuse în actele instanțelor de judecată ierarhic inferioare sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar normele de drept material și procedural fiind încălcate și aplicate eronat.

Consideră că examinarea cauzei civile de către instanțele naționale pe parcursul a 3 ani și 9 luni este o eroare judiciară în care statul este angajat răspunderii pentru prejudiciul cauzat.

Mai afirmă că în special a fost vădit încălcat termenul rezonabil la judecarea cauzei în Curtea Supremă de Justiție. Mai mult ca atât instanța de recurs a primit spre examinare un recurs tardiv.

Notează că potrivit raționamentelor Curții Europene pentru Drepturile Omului, întru stabilirea termenului rezonabil de examinare a unei cauze este necesar de a ține cont de așa criterii ca complexitatea cazului, comportamentul reclamantului, autorităților și importanța procesului pentru reclamant.

Sușține că în această ordine de idei, este ilegală și contradictorie poziția instanței de fond și de apel, precum că el și apărătorul său înaintând două cereri de urgentare una din care a fost admisă și-a realizat dreptul sau la soluționarea cauzei în termen rezonabil, or admiterea cererii de urgentare a examinării cauzei în instanța de apel demonstrează că examinarea cauzei deja nu se încadra în termen rezonabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 25 iulie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d.129), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Adrian Cojocaru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Adrian Cojocaru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Adrian Cojocaru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Adrian Cojocaru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu